

Η εορτή του Αγίου Παντελεήμονος στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Την μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος και Ιαματικού Παντελεήμονος πανηγύρισαν με μεγαλοπρέπεια την Κυριακή 27 Ιουλίου 2025 οι φερώνυμοι Ιεροί Ναοί της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας.

Το απόγευμα του Σαββάτου 26 Ιουλίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην ακολουθία του πανηγυρικού Εσπερινού στον ιστορικό Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου.

Αμέσως μετά τον Εσπερινό ακολούθησε η πάνδημη λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας του Αγίου στους δρόμους της Ενορίας, με τη συνοδεία της Φιλαρμονικής του Δήμου Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου και τη συμμετοχή πλήθους κόσμου.

Το πρωί της αγιωνύμου ημέρας ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην

πανηγυρική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Παντελεήμονος στην Ιερά Πόλη Μεσολογγίου.

Στην Θεία Λειτουργία συμμετείχαν οι Κληρικοί της Ιεράς Πόλεως, με επικεφαλής τον Αρχιερατικό Επίτροπο Μεσολογγίου και Προϊστάμενο του Ναού, Αρχιμ. Αναστάσιο Καντάνη, ενώ εκκλησιάστηκε πλήθος πιστών.

Κατά το κήρυγμά του ανέφερε τα εξής: «Όλοι γνωρίζουμε πως οι διδασκαλίες και τα όμορφα λόγια γοητεύουν συχνά το μυαλό. Δεν είναι όμως αρκετά για να αλλάξουν την ζωή μας. Αντίθετα, τις περισσότερες φορές, μόλις παρέλθει η πρώτη εντύπωση, ξεχνιούνται και είναι σαν να μην ακούστηκαν ποτέ.

Τα όμορφα λόγια δεν άλλαξαν ποτέ την ζωή ενός ανθρώπου. Αυτό το πετυχαίνει πάντοτε το ζωντανό παράδειγμα ενός δασκάλου, η αντιστοιχία των λόγων με την ζωή του, η φωτεινή προσωπικότητά του, η οποία σφραγίζει την ζωή του μαθητή του για πάντα.

Η διδασκαλία του Αποστόλου Παύλου, οι σκέψεις του και οι παρακαταθήκες που άφησε στους ακροατές και τους μαθητές του είναι καταγεγραμμένες στις Επιστολές του και αποτελούν μνημεία πνευματικής κληρονομιάς της ανθρωπότητας. Είναι όμως βέβαιο πως η βαθιά επίδραση που άσκησε ο Παύλος στην εποχή του, ως μέγας πνευματικός διδάσκαλος, δεν στηρίχτηκε στα λόγια και στην γραφή του αλλά, κυρίως, στην προσωπικότητά του, στην πίστη που είχε διαποτίσει ολόκληρη την ύπαρξή του, στον πόθο και την αγωνία του να εκπληρώσει το έργο της ιεραποστολής του, στην ευγνωμοσύνη του στο πρόσωπο του Εσταυρωμένου που επέλεξε αυτόν, έναν πρώην διώκτη, να γίνει κήρυκας της αγάπης του. Αυτά ήταν που σημάδεψαν την ζωή των πνευματικών του παιδιών.

Πνευματικό του παιδί ήταν και ο Άγιος Τιμόθεος, στον οποίο ο Απόστολος των Εθνών εμπιστεύτηκε την πνευματική καθοδήγηση της πρώτης χριστιανικής Εκκλησίας της Εφέσου. Το σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα περιλαμβάνεται στην δεύτερη Επιστολή του προς αυτόν. Γνωρίζουμε πως γράφτηκε γύρω στο 66 μ.Χ., κατά την διάρκεια της δεύτερης συλλήψεως του Αποστόλου Παύλου στην Ρώμη και αποτελεί την τελευταία του Επιστολή. Ο μεγάλος Απόστολος γνωρίζει πως το τέλος του είναι κοντά. Την ψυχή του, είναι επόμενο να την διακατέχει ο φόβος και η αγωνία. Η πίστη του όμως, η βαθιά του πίστη στον Χριστό, είναι η πηγή του θάρρους και της ελπίδας του πως σύντομα θα βρεθεί στην αγκαλιά Εκείνου, στον οποίον αφιέρωσε ολόκληρη την ζωή του.

Στις δύσκολες αυτές ώρες αναζητά τον πιστό του μαθητή Τιμόθεο. Του κάνει γνωστά τα βάσανά του και τον προειδοποιεί: Όποιος αποφασίσει να ζήσει σύμφωνα

με την διδασκαλία και το παράδειγμα του Χριστού, θα βρεθεί συχνά μπροστά σε δυσκολίες και σε συγκρούσεις. Θα αισθανθεί ξένος σε έναν κόσμο εγωισμού, αρπαγής, απληστίας και ελλείψεως αγάπης. Θα βρεθεί όμως αντιμέτωπος και με εσωτερικούς πειρασμούς. Θα ακούσει μέσα του συχνά μια φωνή που θα του ψιθυρίζει πως όλοι οι πνευματικοί κόποι και οι σκληροί αγώνες κατά των παθών είναι μάταιοι και πως είναι ανόητος εκείνος που δεν παραδίνεται στις φτηνές και μάταιες χαρές αυτού του κόσμου.

Προσπαθεί να τον στηρίξει: «Εσύ, λοιπόν, παιδί μου, του γράφει, να παίρνεις δύναμη από την χάρη που μας έδωσε ο Ιησούς Χριστός. Δέξου τα παθήματα σαν καλός στρατιώτης του Ιησού Χριστού και μην χάσεις τον δρόμο σου. Κανείς στρατευμένος δεν μπλέκεται στις υποθέσεις της καθημερινής ζωής, αν θέλει να είναι συνεπής απέναντι σ' εκείνον που τον στρατολόγησε.

Και συμπληρώνει: «Γι' αυτό και εγώ όλα τα υπομένω για χάρη των εκλεκτών του Θεού, για να πετύχουν κι αυτοί την σωτηρία που έφερε ο Ιησούς Χριστός και να δοξαστούν αιώνια».

Όπως βλέπουμε, αδελφοί μου, στις δύσκολες αυτές στιγμές, τόσο για τον ίδιο όσο και για τον Τιμόθεο που, εκείνο το διάστημα, αγωνίζεται στην Έφεσο εναντίον όσων προσπαθούν να νοθεύσουν την αυθεντική πίστη στον Χριστό, ο Παύλος δεν παραθέτει κείμενα και διδασκαλίες αλλά του θυμίζει δύο ζωντανά παραδείγματα:

Πρώτα, τον ίδιο τον Χριστό. Αυτόν που, για χάρη δική μας, ταλαιπωρήθηκε και κακοποιήθηκε μέχρι θανάτου πάνω στον Σταυρό. Και δεύτερον, την δική του ζωή· ζωή γεμάτη διώξεις, ταλαιπωρίες, απειλές, χλευασμούς και μαρτύρια. Ποιός είναι ο σκοπός του; Να καλέσει τον μαθητή του, αλλά και όλους μας, σε μια ζωή ηρωική, ζωή αντιστάσεως στο κακό, ζωή ακράδαντης ελπίδος στην Χάρη και το έλεος του Θεού, ζωή αναμφίβολης πίστεως πως η τελική μοίρα αυτού του κόσμου είναι το φως και όχι το σκοτάδι. Για τον λόγο αυτό, στο τέλος της σημερινής περικοπής, θυμίζει στον Τιμόθεο τα λόγια, μάλλον ενός ύμνου των πρώτων Χριστιανών η μιας μικρής ομολογίας πίστεως που πιθανόν να χρησιμοποιούσαν τότε:

«Μαζί με το Χριστό αν πεθάνουμε,
μαζί Του και θα ζήσουμε.

Αν υπομένουμε,
μαζί Του και θα βασιλέψουμε.

Αν Τον αρνηθούμε,
κι εκείνος θα μας αρνηθεί.

Αν απιστούμε,
πιστός εκείνος μένει,

να αρνηθεί τον εαυτό Του δεν μπορεί».

Ο Απόστολος Παύλος δεν δίδασκε τον κόσμο ως ένας διδάσκαλος με κοσμικό κύρος. Δεν έγινε αποδεκτός από τους σοφούς της εποχής του. Δεν υπήρξε ο δημοφιλής ομιλητής, για τον οποίον συνέρρεαν εκστασιασμένοι θαυμαστές. Κήρυξε ως ένας φυγάς, ως ένας κατάδικος, ως ένας περιφρονημένος και, τελικά, ως ένας μάρτυρας. Από που άντλησε την δύναμή του; Από την βαθιά του πίστη στην αγάπη και την χάρη του Χριστού. Πιθανόν, κάποιες στιγμές, να έφτασε και στην αμφιβολία για τα αποτελέσματα των κόπων του. Είναι όμως βέβαιο πως, τις στιγμές εκείνες, κατέφευγε πάντα στον αγαπημένο του Εσταυρωμένο. Από Εκείνον αντλούσε δύναμη και ελπίδα. Εκείνος ήταν που γέμιζε με φως τα μάτια της ψυχής του και τον διαβεβαίωνε πως η σπορά της αποστολής του θα δώσει άφθονο καρπό, όπως και έγινε.

Είναι γεγονός πως και στην δική μας εποχή, τα όσα συμβαίνουν, μας οδηγούν συχνά στην απογοήτευση και την απελπισία. Ο νους σταματά μπροστά στην φρίκη και την απειλή που καθημερινά εισβάλλουν στην καθημερινότητά μας. Απορούμε, γιατί να συμβαίνουν όλα αυτά. Αναρωτιόμαστε, γιατί ο Θεός τα επιτρέπει. Μοιάζουμε με τους δύο τυφλούς της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής που δεν αντιλαμβάνονταν τις αληθινές διαστάσεις των πραγμάτων και των γεγονότων. Εκείνοι, βεβαίως, δεν απελπίστηκαν. Εμείς όμως, συχνά, αποθαρρυνόμαστε και καταθλιβόμαστε.

Τις ώρες που δεχόμαστε στον πειρασμό της απογνώσεως, ο Απόστολος Παύλος μας καλεί να στραφούμε με πόθο καρδιάς και ακλόνητη πίστη προς τον Χριστό και να Του απευθύνουμε την ίδια ικεσία με εκείνην των δύο τυφλών, που Τον ακολουθούσαν, φωνάζοντας: «Σπλαχνίσου μας, υιέ του Δαβίδ» (Μτθ. 9:27).

Ας μην αμφιβάλλουμε ούτε στιγμή, πως, όπως σ' εκείνους έτσι και σ' εμάς, ο Αναστημένος Αρχηγός της ζωής, με τρόπο θαυματουργικό, θα διαλύσει τα σκοτάδια της αμφιβολίας και της λιποψυχίας, θα χαρίσει τον φωτισμό του νου μας και θα πλημμυρίσει την ψυχή μας από ανεκλάλητη χαρά και ακράδαντη ελπίδα στη δύναμη και την αγάπη Του».

Το απόγευμα της Κυριακής 27 Ιουλίου 2025 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός μετέβη στην Βόνιτσα Αιτωλοακαρνανίας, όπου στον Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος τελέσθηκε η ακολουθία του μεθέορτου Εσπερινού και ακολούθησε η Λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας και αποτμήματος του Ιερού Λειψάνου του Αγίου στους δρόμους της Βόνιτσας, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου.

Η Ιερά Λιτανεία κατευθύνθηκε στο λιμάνι της πόλεως, όπου τελέσθηκε αρτοκλασία

και μίλησε στους άρχοντες και τον λαό ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός.

Η ιερά πανήγυρη του Αγίου Παντελεήμονος στη Βόνιτσα προσελκύει πλήθος πιστών, καθώς ο Άγιος Παντελεήμων αποτελεί τον συμπολιούχο της πόλεως μαζί με τον Άγιο Σπυρίδωνα, Επίσκοπο Τριφυθούντος.

Συμμετείχαν η Φιλαρμονική του Δήμου Ακτίου Βονίτσας, οι Κληρικοί της Βόνιτσας και της ευρύτερης περιοχής, ο Δήμαρχος Ακτίου – Βόνιτσας κ. Αθανάσιος Κασόλας και πλήθος πιστών.

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)